

негово време станжало въ Търново голѣмъ съборъ срѣщу Богомилътѣ. Ето за него какво четемъ у Р. Каролева: ⁽¹³⁾

« До въцаряваньето на Бориса и до подчиненіето му на папата, Богомилътѣ са ползувахъ съ пълна свобода въ Българія. Но щомъ Борисъ са подчини на папа Инокентій III, който бѣше ревностенъ гонителъ на ересъта, работытѣ на Богомилътѣ тръгнаждъ на здѣ. Тъй като богомилската ересъ отъ Българія са распространѣ въ Европа подъ името Катари, то Инокентій искаше да я смаже въ самото ѝ начало, т. е. въ Българія. Сега, когато Борисъ са намѣрваше въ рѫцѣтѣ му, той го принуди да подигне гоненіе връхъ богомилътѣ. И Борисъ трѣбаше да испълни желаніето на папата, защото са надѣяше при негова помощъ да са утвърди на грабнѣтъ съ хитростъ престолъ. Борисъ свыква съборъ въ Търново противъ богомилътѣ. Съборътѣ са отвори на 11 Февруарія 1210 год.; тамъ присъствувахъ много архиереи, священици, калугери, боѣри и много народъ и самъ царь. На този съборъ мнозина отъ богомилътѣ са отрекохъ отъ своите заблужденія, а които не са раскаяхъ, осъдиихъ са на разны наказанія и затворы. За да угоди на папата, Борисъ III бѣше учредилъ въ Българія нѣщо като инквизиція. »

Тъй, бойтъ съ Латинътѣ и обличителнѣтъ Съборъ противъ Богомилътѣ заематъ първата половина отъ Борисовото царуванье. Междуособие, което са простира подиръ въ горна Българія помежду него и Асеневътѣ сынове Йоанна и Александра, заема втората половина на 10-годишното негово управление (1207—1217), което са свърши съ предаваньето на Търново подиръ седми—годишна обсада и съ насили-

---

(13) Уроцы по Българската черковна Исторія, стр. 109.